

**Yedi İklim Çar Köşede Hacı Bektaş Veli, Editörler: Ahmet Taşğın, Erdal Aksoy,
Abdurrahman Kültür, Hakkı Taşğın, Sota Yayınları, Hollanda, 2022.**

CEM HAYAT   *

Sorumlu Yazar/Correspondence

Öz

Bu çalışma, editörlüğü Ahmet Taşğın-Erdal Aksoy-Abdurrahman Kültür-Hakkı Taşğın tarafından hazırlanan Yedi İklim Çar Köşede Hacı Bektaş Veli isimli eseri konu edinmektedir. UNESCO, 2021 yılını, Hacı Bektaş Veli anlam için ilan etmiştir ve bundan dolayı bu eser; editörlerin dışında birçok akademisyen ve araştırmacının makaleleriyle vücuda getirilmiştir. “Yedi İklim Çar Köşede Hacı Bektaş Veli” adlı eser de yirmi beş makale yer almaktadır. Eser, Hollanda’da bulunan Sota Yayınları tarafından 2022 yılında yayımlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ahmet Taşğın vd., Yedi İklim Çar Köşede Hacı Bektaş Veli, Sota Yayınları.

Abstract

This study is about the work titled Yedi İklim Çar Köşede Hacı Bektaş Veli, edited by Ahmet Taşğın-Erdal Aksoy-Abdurrahman Kültür-Hakkı Taşğın. UNESCO declared the year 2021 for the meaning of Hacı Bektaş Veli and therefore this work; It has been compiled with the articles of many academics and researchers in addition to the editors. There are twenty-five articles in the work titled “Yedi İklim Çar Köşede Hacı Bektaş Veli/Hacı Bektash Veli In Seven Climates and Four Directions”. The work was published in 2022 by Sota Publications in the Netherlands.

Key words: Ahmet Taşğın et al., Yedi İklim Çar Köşede Hacı Bektaş Veli, Sota Publications.

* Öğrenci, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, hayat.cem@hbv.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9839-2492

Giriş

UNESCO'nun 2021 senesini, Hacı Bektaş Veli yılı ilan etmesi sebebiyle hazırlanan bu eser; Prof. Dr. Ahmet Taşğın, Prof. Dr. Erdal Aksoy, Arş. Gör. Abdurrahman Kültür ve Hakkı Taşğın editörlüğünde vücuda getirilmiştir. “Yedi İklim Çar Köşede Hacı Bektaş Veli” adlı kitap; 555 sayfadan oluşmakta ve ilk kez Mayıs 2022’de, Hollanda’da bulunan Sota Yayınları tarafından yayımlanmıştır.

Tarih, folklor, tasavvuf, metin neşri, mimari, sanat tarihi, müzikoloji, sosyoloji gibi birçok dalda alanında uzmanlaşmış akademisyenlerin yanı sıra Alevi-Bektaşî edep ve erkânından gelen temsilcilerin ortak çabasıyla ortaya çıkan bu eser, 25 adet makaleden meydana gelmektedir. Bu 25 makaleden 22’si Türkçe, 3’ü ise İngilizcedir. Eserde makalelerin bitimiyle birlikte Türkçe makalelerin İngilizce özetlerine, İngilizce makalelerin ise Türkçe özetlerine yer verilmektedir.

Özellikle Anadolu’da Alevi inanç ve felsefesinin oluşumunda baş aktör olan Hacı Bektaş Veli’nin aziz hatrasına bir saygı tecellisi ve kültürün sürekliliği açısından bir vazifenin yerine getirilmesi anlamı da taşıyan bu eser, akademik bilgiyle birlikte yol evlatlarının sözlü ve geleneksel birikimlerine de yer vermesi nedeniyle ayrıca önemlidir.

Eser, Mehmet Tütüncü isimli araştırmacı ve koleksiyonerin “Hacı Bektaş Veli Sarı Saltuk’un En Eski Resmi Hakkında” isimli makalesi ile başlamaktadır. Makalede; miladi 1651 yılında yapıldığı belirtilen ve Hacı Bektaş Veli ile Sarı Saltuk’un resmedildiği söylenen, Tütüncü’nün kendi koleksiyonunda bulunan minyatür hakkında detaylı bilgiye yer verilmektedir (Tütüncü, 2022, 9-14).

Bir sonraki makale, “Hünkâr Hacı Bektaş Veli” ismiyle Cengiz Yıldırım’a aittir. Yazar makalesinde, Hacı Bektaş Veli ile ilgili birçok konuda yapılan tartışmaların henüz bir neticeye bağlanamamış olduğunu belirtmektedir. “Hacı Bektaş Veli kimdir?” sorusuna verilen cevapların gözden geçirilmesi gerektiğine değinen Yıldırım; Hacı Bektaş Veli ile ilgili yapılan çalışmalardan yararlanarak, Hacı Bektaş-ı Veli’nin hayatının hak ettiği düzeyde araştırma ve inceleme konusu yapılmadığına dikkati çekmeye çalışmaktadır (Yıldırım, 2022, 15-40).

Eseri oluşturan üçüncü makale “Hacı Bektaş Veli ve Etrafında İleri Sürülen Görüşler, Tartışmalar” başlığı ile Hüseyin Dedekarginoğlu tarafından kaleme alınmıştır. Dedekarginoğlu burada, Hacı Bektaş Veli’nin doğumu, yetişmesi ve Anadolu’ya gelene kadar olan hayatı hakkında güvenilir belgeler bulunmadığına; çok geniş bir alanda faaliyet yürütmesi nedeniyle bu faaliyetlerin hangi prensipler çerçevesinde yürütüldüğünün tam anlamıyla kavranamamasına dikkat çekmektedir. Yazar bu çalışmasında; Hacı Bektaş Veli’yi konu alan kaynaklar, Hacı Bektaş Veli’nin soyu, doğum tarihi, Anadolu’ya gelişi, Bektaşîlik, Hacı Bektaş Veli’nin mücerredliği gibi konulardaki tartışmaları ele almaktadır (Dedekarginoğlu, 2022, 41-60).

Eserin dördüncü makalesi “Bektâşî Tarikatında Mücerredlik ve Der Beyân-ı Erkân-ı Mücerred-i Bektâşîyân” adıyla, Akdeniz Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ömer Faruk Teber’e aittir. Yazar çalışmasında, Bektaşî geleceği kaynaklarında mücerredlik kavramını ele aldıktan sonra, Hacıbektaş İlçe Halk Kütüphanesi yazma koleksiyonları içerisinde 29 tasnif numarası ile kayıtlı bir Bektâşî Erkânâmesi içerisinde Der Beyân-ı Erkân-ı Mücerred-i Bektâşîyân başlığı ile 31b-38a varakları arasında yer alan kısmın transliterasyonuna yer vermiştir (Teber, 2022, 61-78).

Eserdeki beşinci makale, İstanbul Topkapı Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Dr. Huriye Emen’in kaleme almış olduğu “Osmanlı Döneminde Hacı Bektaş Veli Makam Zaviyeleri: Mısır - Aksaray - Dimetoka Örnekleri”dir. Yazar çalışmasında, Osmanlı Devleti’nin hüküm sürdüğü bölgelerde Bektâşî tarikatına bağlı birçok tekke örneğine rastlanırken, Hacı Bektaş Veli’nin tam adıyla zikredilen makam örneklerinin yok denilecek kadar az olduğuna dikkat çekmektedir. Bu minvalde Aksaray’ın Susadı köyünde, Dimetoka’da şehrinin içinde ve Mısır’da (Kahire Kasrû’l-ayn) yeniçeri garnizonunda inşa edilmiş ve makam zaviyesi örneklerinden olup Hünkâr Hacı Bektaş Veli’ye isnat edilen ender yapıları açıklama yoluna gitmiştir (Emen, 2022, 79-90).

Eserin altıncı makalesi “Ehlihaklar ve Kelamlarında Hacı Bektaş” adıyla Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ahmet Taşğın tarafından kaleme alınmıştır. Çalışma, Taşğın’ın Ehlihak metinleri üzerine çalışmaları ile İran ve Irak’ta farklı zamanlarda yaptığı alan araştırmalarından elde ettiği Hacı Bektaş Veli ile ilgili bilgileri muhteva etmektedir (Taşğın, 2022, 91-121).

Eserdeki yedinci makale, İstanbul Bilgi Üniversitesi Tarih Bölümü yüksek lisans öğrencisi Ayşe Begüm Gürkan tarafından İngilizce kaleme alınmış olan “Otman Baba: The Qalandarî Murshid Of Mehmed II”dir. Çalışma, 15. yüzyılda yaşamış olan Seyyid Battal Gazi süreğinden gelen Otman Baba’yı konu edinmektedir. Makalenin ilk yarısında Otman Baba’nın ideolojik düşünceleri, Osmanlı Devleti’ni siyasi olarak desteklemesinin nedenleri ve kendisinin II. Mehmed’in manevi babası ve müşşidi olduğu yönündeki iddialar incelenmiştir. Çalışmanın ikinci yarısında ise Otman Baba’nın önemli Sufî kavramları olan Nur-u Muhammedi, nübüvvet ve velayet ikiliği, Seyr-i Süluk, evliyaların ve kutupların seviyeleri, görevleri ve güçleri, Vahdet-i Vücud ve Ene’l-Hak gibi konulardaki yorumları incelenmiştir (Gürkan, 2022, 123-149).

Eseri oluşturan sekizinci makale, “Klasik Metinlerin İzinde İki Sultan İki Taht: Vilayetname-i Kaygusuz Sultan -Abdal Musa Sultan’ın Kaygusuz Abdal Sultan’ı İrşadı-” ismiyle Ahmet Taşğın ve Hakkı Taşğın tarafından kaleme alınmıştır. Çalışmaya konu olan vilayetnameye, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Taksim Atatürk Kitaplığı’ndan ulaşılmış olup Horasan erenlerinden Abdal Musa Sultan’ın Kaygusuz Abdal Sultan’ı irşat ettiği ele alınmıştır (Taşğın-Taşğın, 2022, 151-178).

Eserin dokuzuncu makalesi, Mehmet Tütüncü’ye ait ikinci makale olarak karşımıza çıkmaktadır. Tütüncü, “Cezayirde Bektaşilik Cezayir Gözcüsü Veli Dede ve Türbesi” ismini verdiği çalışmasında; Bektaşî ulularından olan Hüseyin Veli Dede’nin, Barbaros Hayreddin’in davetine icabetle 1516 yılında Cezayir seferine katılmasını ve sonrasında yeniçeri ocağının Cezayir’deki manevi koruyucusu olmasını ele almaktadır (Tütüncü, 2022, 179-189).

Eserdeki onuncu makale Ahmet Taşğın ve Hakkı Taşğın’ın kaleme aldığı “Ahmed Sırrı Baba ve Kasrû’l-Ayn Tekkesi Postnişinleri Listesi” isimli çalışmadır. Çalışma, Ahmet Sırrı Dede’nin Arnavutluk’a giderken yanında götürdüğü eserlerden biri olan, Kaygusuz Abdal Tekkesi’nin babaları listesi ve kısaca tekkenin son dönemini aktardığı risaleyi konu edinmektedir. Çalışmaya konu olan risale, günümüzde Arnavutluk Devlet Arşivi’nde bulunmaktadır. Çalışmanın sonunda eserin ilgili varaklarının görselleri de yayımlanmıştır (Taşğın, Taşğın, 2022, 191-202).

Eserdeki on birinci makale, Eskişehir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde doktora öğrencisi olan İtir Hamzaj tarafından kaleme alınmış olup “Receb

Baba ve ABD’de İlk Bektaşî Dergâhı” ismini taşımaktadır. Çalışma, 1901 yılında Arnavutluk’un Gjirokastra şehrinde Bektaşî bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Recep Baba’nın siyasi baskılar nedeniyle 1944’te Arnavutluk’u terk etmesi ve 1954 yılında ABD’nin Detroit şehrinde bir Bektaşî tekkesi kurmasını ihtiva etmektedir (İlir, 2022, 203-220).

Eserin on ikinci makalesi, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Alevi Bektaşî Kültürü Bölümü doktora öğrencisi Gheis Ayaz Ebadi’nin yazdığı “Kuş Donunda Rum’a Giden Hacı Bektaş’ın Karakoyun Durağı: Kara Oğlan Ocağı”dır. Çalışma, bugün İran sınırları içerisinde yer alan ve Türkiye’de Ağrı Dağı eteklerindeki Karakoyunlu ilçesine yakın olup burayla aynı adı taşıyan Karakoyunlu bölgesini irdelemektedir. Çalışmada bu bölgede Alevi Türkmenlerin yaşadığı ve bölgenin yaklaşık 40 köyden meydana geldiği belirtilmektedir. Ardından bölgenin inanç yapısı ele alınmakta ve Alevi Bektaşî kültürü ile bağları araştırılmaktadır. Öte yandan Hacı Bektaş Veli’nin Horasan’dan Rum’a seyahati sırasında Karakoyunlu bölgesinde konaklaması ve kerametler göstermesi ile ilgili rivayetlere de yer verilmektedir (Ebadi, 2022, 221-252).

Eserdeki on üçüncü makale araştırmacı yazar İbrahim Bahadır’a aittir. Bahadır, “Hacı Bektaş Veli ve Tekkesi: Alevi Grupların Hacı Bektaş Veli Tekkesine Bağlanma Süreci” adını verdiği çalışmasında Hacı Bektaş Veli’nin hayatı, kişiliği; Hacı Bektaş Veli’den söz eden kaynaklar ve ölümünün ardından Bektaşî tarikatının oluşması ve Alevi grupların bu tarikata bağlanmaları konularını ele almıştır (Bahadır, 2022, 253-284).

Kitaptaki on dördüncü makale, Şumen Episkop Konstantin Preslavski Üniversitesi Öğretim Üyesi Dr. Memish Syuleyman Merdan tarafından oluşturulmuştur. “Bulgar Eski Eseri Arkeoloji Ortaklığı’nın 1927 Yılında Demir Baba Tekkesinde Düzenlenen Etkinliği İle İlgili Bir Arşiv Belgesi” başlıklı yazı, Bulgar Eski Eseri Arkeoloji Ortaklığı’nın yıllık toplantısını 2 Ağustos 1927 tarihinde Demir Baba Tekkesi’nde yapmasını konu edinir. Makalede yayımlanan arşiv belgesinin konusu da bu yıllık toplantıdır. Belgenin başlığı, “Bir Zamanlar Gerçekleşen Demir Baba Tekkesi ve Bölgesinin İncelemesi Hakkında Anmalık Malûmat”tır. Belgenin yazarı ise bu kuruluşun liderlerinden biri ve aktif bir üyesi olan Veselin Hlebarov’dur. Merdan’a göre söz konusu belge; ilk Bulgar Devleti’nin kurucu hükümdarlarından Han Omurtag’ın Demir Baba Tekkesi’nde bulunduğu mezarı varsayımının menşei ve bunun argümanları hakkında içerdiği bilgiler açısından önemlidir. Yine Merdan’a göre belge, Bulgaristan’daki Türk topluluğunun iki dünya savaşı arası dönemindeki tarihi açısından da ayrıca önemlidir (Merdan, 2022, 285-304).

Eserdeki on beşinci makale, İngilizce kaleme alınmış yazılardan biri olup “The Traces Of Bektashism On The Ottoman Settlements In The Southern Balkans: Ottoman Dervish Lodges Of Feres And Their Role At The Security Strategy” başlığı ile Trakya Üniversitesi Balkan Araştırma Enstitüsü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ayşegül Kılıç’a aittir. Söz konusu çalışma, bugün Yunanistan sınırları içerisinde bulunan Ferecik isimli yerleşim yerindeki Bektaşî tekkelerini konu etmektedir. Çalışmanın içeriğinde; Bektaşîliğin erken döneminde Ahi Durasan Zâviyesi, Nefes Sultan Tekkesi ve Çüpî Dede Zâviyesi isimleriyle üç adet tekkenin varlığına ulaşılmış olup bu tekkelerin Osmanlı Devleti’nin iskân politikası ve güvenlik stratejisindeki önemi irdelenmiştir (Kılıç, 2022, 305-331).

Eserin on altıncı makalesini “Bulgaristan’daki Bazı Bektaşî Tekkeleri ve Dü-

şündürdükleri” başlığı ile İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Gülberk Bilecik meydana getirmiştir. Bulgaristan’da ilk Bektaşî tekkesi 13. yüzyılda Sarı Saltuk tarafından kurulmuştur. Yine burada muhtelif zamanlarda Akyazılı Sultan, Otman Baba, Demir Baba, Kıdemli Baba gibi büyük tekelerin yanı sıra başka irili ufaklı tekkeler de kurulmuştur. Çalışma, Bulgaristan’daki bu tekkelerin özelliklerini ele almaktadır (Bilecik, 2022, 333-364).

Eserdeki on yedinci makale Mimar Hüseyin Hüseyinov’un “Bulgaristan Yeni Zağra Kıdemli Baba Türbesi” isimli çalışmasıdır. Çalışma, Bulgaristan’ın Yeni Zağra şehrine bağlı Tekkemahalle köyüne 3 km mesafede bulunan; zamanında bir külliye olarak meydana getirilen ancak günümüzde harabe halinde olan Kıdemli Baba Tekkesi’nin mimari özelliklerini ele almaktadır (Hüseyinov, 2022, 365-374).

Eserdeki on sekizinci makale Ahmet Taşğın ve Hakkı Taşğın tarafından kaleme alınmış olup “John Kingsley Birge Kopyası mı Ahmet Sırrı Baba Nüshası mı? Seyit Ali Sultan Velayetnamesi ve Horasan Marifetinin Rumeli’ye Taşınması” başlığı ile yayımlanmıştır. Çalışma, Seyit Ali Sultan Velayetnamesi’nin birden fazla nüshası ve bu nüshaların yayınlarından yola çıkılarak hazırlanmış olup Seyit Ali Sultan ve Velayetnamesinin önemi üzerinde durulmuştur (Taşğın-Taşğın, 2022, 375-384).

Eserdeki on dokuzuncu makale, Çanakkale On sekiz Mart Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Mürüvet Harman tarafından kaleme alınmıştır. Çalışmada, evvela insan bedeni ile yıldızlar ve gezegenler arasında kurulan ilişkiye ve bunların resimlere yansımalarına bakılmıştır. Daha sonra ise geç devir İslam dünyasında özellikle Bektaşî tarikatında üretilen benzer konulu örnekler incelenmeye çalışılmıştır (Harman, 2022, 385-401).

Eserin yirminci makalesi İngilizce üçüncü makale olup Fırat Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Öğretim Üyesi Dr. Tuba Nur Olğun tarafından, “An Investigation On The Conservation Of Alevi Worship Places In The Context Of Culture-Space Relationship: The Case Of Narlıdere Culture House” başlığı altında yazılmıştır. Yazara göre tarihi yapılar, sahip oldukları somut ve somut olmayan değerlerle korunması gereken özellikleri bünyelerinde barındırmaktadır ve bazı yapılar hem anıtsal özellikleriyle hem de mütevazı nitelikleriyle koruma altına alınan pek çok yapı içinde özel bir yere sahip olmuştur. Bu yapıların başında da tarihi niteliğe sahip cem evleri gelmektedir. Bu minvalde çalışmanın ana eksenini; cem evi yapılarının kapsadığı özgün kültürel değerlerin mekâna yansımalarının, Narlıdere Kültür Evi örneği üzerinden tespit edilme çabası oluşturmaktadır. Çalışmanın amacı ise yazar tarafından, Alevilik inancına ait mekânların korunmasının gerekliliğine ve önemine vurgu yapmak olarak belirtilmektedir (Olğun, 2022, 403-415).

Eserdeki yirmi birinci makale, “İlk Osmanlı Kadısı Şeyh Edebâlî ve Makamı” başlığıyla, Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Osman Kunduracı ve Sanat Tarihçisi Selma Ünal ortaklığında ortaya çıkarılmıştır. Çalışma, Osmanlı Devleti’nin ilk kadısı ve müftüsü olan Şeyh Edebâlî’nin Bilecik ilinde bulunan zaviyesini konu edinmiştir. Zaviye, mimari ve sanat tarihi yönünden incelenmiş; zaviyenin içerisinde bulunan Şeyh Edebali Mescidi, Şeyh Edebali Türbesi ve Malhatun Türbesi de bu yönde ele alınıp irdelenmiştir (Kunduracı-Ünal, 2022, 417-439).

Eserin yirmi ikinci makalesi, Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı Müzik Teorileri Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Cenk Güray ve Gül-

süm İşkol tarafından “Bektaşî İnanç Sisteminde Müziğin Kullanımına Bir Bakış” başlığı ile kaleme alınmıştır. Çalışma, Bektaşîliğin inanç uygulamaları hakkında bilgiler vererek başlamıştır. Bektaşîlerin, fikir aktarımında bulunurken şiir ve müzik unsuruna bir hayli başvurduğuna dikkat çekilmiştir. Bu doğrultuda Bektaşî tarikatında müziğin kullanımı hakkında detaylı bilgi verilmiş ve konu son olarak, ayin-i cemde müzik kullanımı özelinde örneklendirilmiştir (Güray-İşkol, 2022, 441-462).

Eserdeki yirmi üçüncü makale, “Nevruz ve Paskalya Ritüellerinde Ortak İşlev ve İmgecilik 20. Yüzyılda Ritüelin Ulusal ve Sosyal Mücadelelerin Hizmetine Koşumu” ismiyle Munzur Üniversitesi Öğretim Üyesi Dr. Daimi Cengiz’e aittir. Çalışmada Hristiyanlığın kutsal bayramı Paskalya ritüelleri ile Orta Asya halklarında, Anadolu’da Türklerde ve Kürtlerde kutlanan Nevruz Bayramı ritüelleri arasında zamansallık, işlevsellik, simgecilik, dönemsel sosyal ve ulusal amaçlı kullanımlar bakımından ortaklıklar ortaya konmuştur (Cengiz, 2022, 463-472).

Eserin yirmi dördüncü makalesi, Gaziantep Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuvarı Misafir Öğretim Elemanı Erhan Akman tarafından, “Gaziantep Abdallık Geleneğinde Müzik Pratikleri” başlığı ile kaleme alınmıştır. Söz konusu çalışma, Gaziantep Abdallarının geleneksel müzik kültürü pratiğini nasıl gerçekleştirdikleri ve kültürel belleğin korunmasında nasıl bir rol üstlendikleri konusunu ele almaktadır (Akman, 2022, 473-499).

Eserin yirmi beşinci ve son makalesi Araştırmacı Yazar Refik Engin tarafından kaleme alınmış olup, “Trakya ve Balkanlarda Bektaşîlik ve Göç” başlığını almıştır. Çalışmada, Balkanlarda göç konusuna dâhil olmuş Bektaşî ve Bektaşî süreklileri incelenerek bu topluluklardan söz edilmiştir. Göç olgusunun ve faaliyetinin beraberinde getirdiği inançsal ve geleneksel etkileşimlerin bu gruplar üzerindeki etkisine değinilmiştir (Engin, 2022, 501-517).

Nihayetinde; yukarıda tanıtılmaya çalışılan makalelerden müteşekkil bu yapının, Hacı Bektaş Veli’yi ve onun ardından onun felsefesiyle sistemleşen Bektaşîliği enine boyuna ve birbirinden farklı alanlarda, çok geniş bir yelpazede ele aldığı aşikârdır. Yine çalışmaların çeşitliliği bize Hacı Bektaş Veli düşüncesinin Anadolu’dan Balkanlara, Orta Asya’dan Ortadoğu’ya kadar çok geniş bir coğrafi alanda yayılım gösterdiğini ve tarihsel anlamda buralarda köklendiği gibi istikbalde de buralardaki varlığını sürdüreceğini işaret etmektedir. Son olarak, birçok kişinin çabasıyla inşa edilen bu eserin Alevi-Bektaşî literatürüne büyük bir katkısının olacağı ve gelecek kuşaktaki araştırmacılar için bir başvuru kaynağı görevi göreceği kuşkusuzdur.

Kaynaklar/References

Yedi İklim Çar Köşede Hacı Bektaş Veli, Editörler: Ahmet Taşğın, Erdal Aksoy, Abdurrahman Kültür, Hakkı Taşğın, Sota Yayınları, Hollanda, 2022.